

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

fuit pessimum, suspensus enim fuit &c. Hester 7. sed hoc vitium hodiè ita commune est, vt non reputetur amplius pro peccato. Osee 4. Maledictum, mendacium, homicidium, furtum inundauerunt &c. Quia igitur Deo & hominibus facit abominabilem, maxime fugiendum est &c.

CAPVT XVIII.
ARGVMENTA.

1. *De peccato gula, quid sit.*
2. *Quomodo in principio mundi & maiores nostri fuerint abstinentes.*
3. *Quae mala sequantur ex gula.*

Rimò gula est inordinata & nō necessaria cupiditas potandi ac vorandi: & ex hoc vitio primum hominis peccatum est cōpletum, Genes. 3. vndè posteritas infinitis malis & ærumnis affecta est, & in perpetuum fuisset cum corpore & anima damnata, nisi promissum semen, quod est Christus, eam saluasset, Gal. 3. ideò Christus Lu. 21. prohibet gulam, inquit: Attendite ne grauētur corda vestra crapula & ebrietate, & curis huius mundi. & Apost. Rom. 13. Non in commensationibus, inquit &c. Olim apud gentiles fuit secta Epicureorum, quæ existimabat summam beatitudinem consistere in voluptate & crapula: Christus autem beatos censet qui lugent, Matth. 5. nam veniet quod Esaias dicit cap. 22. Vocabit Dominus ad fletum, planctum, & cilicium, &c. Sed ecce gaudium & lætitia, occidere vitulos, & mactare arietes, comedere carnes, & bibere vinum, dicentes: Comedamus & bibamus, cras enim moriemur &c. huic autē peccato deseruiūt omnes athæi, qui nō credunt aliam vitā esse post hanc vitam, iuxta dictū illorum:

N N 5 Ede,

Ede, bibe, lude, post mortem nulla voluptas: quorum Deus venter est: non timent, nec amant, aut credunt alium Deum, Philipp. 3. Sic Esau propter gulam lentis edulij vendidit primogenita sua, Genes. 25. sic crapula multos depauperat in substantia: & hodiè consuetudo est, vt in conuiujs aut prandijs magna fiat fercula, varij apparatus, varia genera vinorum, ostentatio poculorum argenteorum &cæt. fructus autem huius gulæ sunt, consumptio, ebrietas, rixa, detrahtio, impudicitia, & aliquandò homicidia, vt scribunt Poëtæ de conuiuio Lapytharum & Thracum, qui post epulas scyphis pugnabant, & sanguineas mouebant rixas. idè Job 1. quandò filij eius celebrabant conuiuia ex ordine, surgebat manè, & offerebat holocausta per singulos &c. ne Deus offenderetur vitijs conuiuantium filiorum. sed vbi hodiè est talis pietas in conuiujs? immò venit & alijs fructus ex comestationibus, nēpè leuitas & saltatio, iuxta illud Exod. 32. Sedit populus manducare & bibere, & surrexit ludere, id est, saltare, &c.

• Secundo, legitur quòd cibus & potus hominum in principio erant sine omni additamento aut confectione, sed simplex, & ex fructibus arborum & potu aquæ se sustentabant homines antè diluuium, & idè erant longioris vitæ, sed post diluuium esus carniū incepit, & potus vini & confectio ex herbis, & paulatim diuersa genera cibariorum & aromatum inceperunt. Præterea Romanorum & Gētilium probatur abstinentia, de quibus legitur quòd apertis ostijs coram transeuntibus comedebant, & certo tempore, quia legem habebant gulæ & ebrietati positam, ne quis excederet in comestationibus &c. De Platone legitur, quatenus per totam vitam suam non nisi semel in die comedebat, & cū aliquandò cum suis de varijs cōferret sermones, narrauit se fuisse in quadam regione, vbi homines bis in die comederent &c.

Eccā

Eccè hæc fuit Gentilium abſtinentia, nos verò Chriſtiani, & præſertim Euangelici, quoties in die nos replemus & ingurgitamus? & nemo pro peccato reputat. dicitur Eccl. 37. Propter crapulam multi perierunt, & plures quàm gladio &c.

Tertiò, multa mala & quidem grauiffima ſequuntur crapulam. Eſt enim homo gulofus requies diabolici, non enim macilentos, ſed pingues quærit. Ideò mali Spiritus Matthæi 8. petierunt mitti in porcos. nam porcus nihil aliud quærit niſi cibum, vt ſemper voret, ſe repleat & impinguetur: ita etiam faciunt gulofos, & in tales diabolus habet ſuam poteſtatem. Non enim legitur, Sathanam tentâſſe diuitem epulonem, qui iam ſuum erat mancipiũ, Luc. 16. Sed Chriſtum ieiunantem & eſurientem in deſerto tentâſſe, cũ diceret: ſi filius Dei es, dic vt lapides iſti fiant panes. Ideò docuit Chriſtus quòd genus illud dæmoniorum, quæ gulã accendunt, non eiſcitur niſi ieiunio & oratione. Qui ergo vult liberari ab illo dæmonio, fugiat crapulam. Deindè gula nocet homini in corpore & anima: in corpore, quia plurimas infirmitates generat. Eccleſiaſt. 37. In multis eſcis erit infirmitas. Multos morbos faciunt multa fercula, quia ex nimia repletionem, multi fiunt paralytici, contracti, hydrofici, pleuretici &cæt. Vndè eſt magna hominum ſtultitia, quòd ob delectationem palati per vnã horam, ſibi accerſant multifarias infirmitates. nam vitam quoque abbreviat crapula. Eccleſiaſt. 37. Qui abſtinens eſt, adijciet vitam. Eſt enim abſtinentia mater ſanitatũ & viuacitatũ: voluptas autem & repletio, multarum egritudinũ cauſa eſt. Itẽ gula nocet animẽ nã facit obliuiſci creatoris ſui. Oſeę. 13. ſaturati ſunt, & eleuauerunt cor ſuum, & oblitũ ſunt mei. In hoc ſepè peccant clerici, quandò conuiuantes horas canonicas negligunt. Proueniunt autẽ ex hoc vitio gulæ multa mala humano generi & plagæ, nempè caritas
annonæ

2.

Matt. 4.

Matth. 17.

Leuit. 26,

annonæ & frumentorū, fames, incendia, morbi acuti, &c. Ideò dicitur: si non seruaueritis præcepta mea &c. hæc faciam vobis, visitabo vos velociter in egestate & ardore: frustra seretis sementē, qui ab hostib. deuorabitur: labor vester erit incassum, non proferet terra germen, nec arbores poma præbebunt. & infra: Cōfringam baculum panis vestri? panis dicitur baculus, quia sustentat vitam) vt decem mulieres in vno clibano pinsant panes, & reddent eos ad pondus, & comedetis, & non saturabimini. sic etiam Deut. 28. scribitur de plagis huiusmodi, & historia Num. 11. testatur quantopere displiceat Deo gula, quando filij Israël in deserto petierūt carnes non cōtenti de manna coelesti, quomodò puniti sunt dum adhuc carnes essent in dentibus eorum & moriebantur subito, &c.

CAPVT XIX.
ARGVMENTA.

1. *De vitio ebrietatis.*
2. *Quæ mala sequantur ex ebrietate.*
3. *Quantū sit punita à Deo, & hodiè puniatur.*

1. **P**rimò ebrietas est non necessaria (cum *vnnotige*) (repletio potūs, per quam ratio deperditur, & est maximum peccatum, si fit cum proposito. Noë cum bibisset vinum, nudatus fuit: quod nō accidisset, si sobrius fuisset, Gen. 9. dicitur Eccl. 31. Vinū ad iocunditatē creatum est, & non ad ebrietatem; exultatio corporis & animæ, vinum moderatè sumptū: abundantia verò vini, iram & infirmitates multas generat. Ideò Apostolus 1. Timot. 3. prohibet eligi in Episcopum vinolentum, & Christus prohibet ebrietatem, inquit Lucæ 21. Videte ne corda vestra grauentur crapula & ebrietate, & curis huius vitæ, &c. Et propheta Esaias 5. clamat contra hoc vitium, inquit: **VAE** qui consurgitis manè ad ebrietatem
sectan-